

Het zijn hoofdzakelijk jonge vogels. De Kuifaalscholver valt op door zijn formaat en tijdens het duiken neemt hij eerst een sprongetje. Ook komen Kuifaalscholwers dicht bij de mensen en zijn dus minder schuw dan Aalscholwers. Er zijn 2 tot 4 Kuifaalscholwers aanwezig.

Tijdens een storm kun je vaak Dwergmeeuwen en Drieteenmeeuwen waarnemen, die tussen de pijlers in het snelstromende water iets proberen op te vissen. De Zeehond wordt steeds vaker in de monding van de Oosterschelde waargenomen. Het is te hopen dat deze steeds zeldzamer wordende diersoort zich hier weer opnieuw zal gaan vestigen.

De Stormvloedkering is gebouwd om de Oosterschelde tijdens storm te kunnen afsluiten. Bij rustig weer kan het water gewoon tussen de pijlers doorstromen en heerst er in de Oosterschelde een getijde dat wel wat gematigd wordt door de aanwezigheid van de Stormvloedkering. Het getijdeverschil zal naar verwachting 2.70 m. bedragen in plaats van de huidige 3,50 m. Het zoute milieu blijft en ook de "kraamkamer" van de Noordzee blijft behouden. De kosten van het project: 10 miljard gulden. Laten we hopen dat de Stormvloedkering dit geld waard is.

Noël Aarts

De kopy van bovenstaand artikel werd begin december ontvangen. Het was echter te laat om nog in het laatste nummer van het vorige jaar te plaatsen, vandaar dat het stuk nu pas geplaatst wordt. U begrijpt dat er dus gesproken wordt over vogels die in het najaar gezien zijn, ver voor de koude-inval van de afgelopen maanden.

Excursieverslag IJmuiden, 2 november 1984

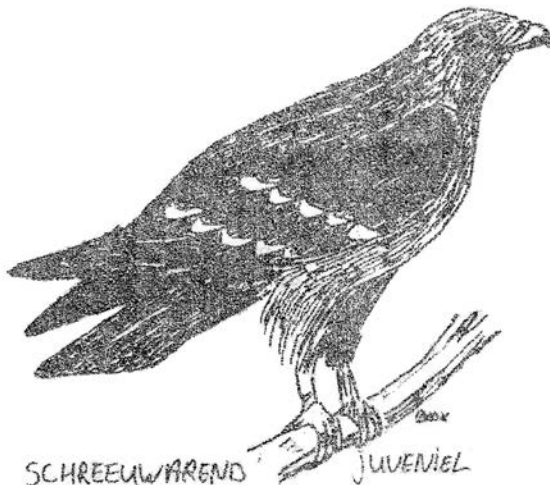
Vrijdag 2 november waren René van Rossum en ondergetekende om ongeveer kwart voor 9 op de Zuidpier van IJmuiden. Het was schitterend weer (zon en weinig wind). Aan het begin van de pier zagen we rechts in het water een Roodhalsfuut en er waren verschillende trekkende zangvogels, zoals Grote Gele Kwikstaart, koperwiek en Barmsijs. We liepen verder en we kwamen een vogelaar tegen, die zei dat er in de bocht van de pier een IJseend zat. Het was een vrouwtje en het eendje bevond zich tussen een groepje Eidereenden. René ging de IJseend fotograferen toen opeens zijn aandacht getrokken werd door iets anders. Ik hoorde hem namelijk opgewonden roepen dat ik gauw moest komen, omdat hij iets heel vreemds zag. Ik kwam aangerend en zag wat hij bedoelde. Het was een klein, lichtbruin vogeltje, dat op de blokken aan het einde van de pier zat. Het vogeltje was dus lichtbruin, had korte, vrij brede vleugels, een lichte keel, was ongeveer 12 cm groot en deed aan een Grasmus denken. Toen we hem een tijdje hadden bekeken en René er 4 foto's aan gewaagd had (jammer genoeg niet van erg dichtbij) viel ons ook een wit oogringetje op. "Weet je al wat voor soort het is", vroeg ik aan René. "Tja", antwoordde hij, heb er geen ervaring mee, maar ik denk erg sterk aan een Brilgrasmus. Maar die is in Nederland nog niet eerder waargenomen, dus dat zou wel onwijs zijn!" Ondertussen vloog het vogeltje langs de pier terug en dus hielden wij ook terug, maar we konden hem zo gauw niet meer vinden. René stelde voor om naar het paviljoen Zuidpier te gaan om verschillende DBA-ers te bellen. (DBA-ers zijn leden van de DBA, hetgeen staat voor Dutch Birding Association, een gezelschap dat elkaar via een netwerk per telefoon op de hoogte brengt van zeldzame of interessante vogelwaarnemingen.) Daarna zouden we weer terug gaan de pier op om het vogeltje te zoeken. We hadden immers alleen maar 4 niet al te beste foto's en om een waarneming van een Brilgrasmus geaccepteerd te krijgen was waarschijnlijk beter materiaal nodig. Het was ondertussen kwart voor elf en René had een stuk of

vijf DBA-ers te pakken gekregen. Een half uur later waren René en ik weer op de punt van de pier aan het zoeken naar het vogeltje dat zich voor- eerst nog niet liet zien. Om half twaalf arriveerden de eerste DBA-ers met rode hoofden op de pier. Sommigen hadden hiervoor de maximum-toelaat- bare snelheid op de autowegen wel ruim overschreden. En na nog een half uurtje speuren ontdekte René het vogeltje weer. Het was inmiddels ruim 2 uur geleden dat wij het vogeltje voor de eerste maal zagen en na veel discussie bleek het inderdaad een Brilgrasmus te zijn. Het betrof hier een vrouwtje of een juveniel exemplaar, maar het beestje was duidelijk kleiner dan een gewone Grasmus, dus verwarring met deze soort was uitgesloten. Vol- gens de Vogelgids is de Grasmus 14 cm en de Brilgrasmus 12,5 cm groot. Dus dat was fantastisch.

De IJseend zat ook nog steeds dichtbij, maar die vond men niet meer be- langrijk. Verder maakte Jelle van Dijk (deze was toevallig op de Pier om eens te kijken of er nog leuke vogels zaten!) me nog attent op een Boomvalk en zagen René en ik nog een Velduil boven de pier. Een opge- wonden en zeer geslaagd vogeldagje dus!

Arnold Meyer (jeugdlid)

EEN SCHREEUWAREND

Op donderdag 15 november werd er in de zuidduinen van Katwijk door iemand uit Den Haag een gro- te roofvogel ontdekt. Hij werd toen maar heel even gezien en men kon toen nog niet met zeker- heid zeggen dat het om een arend ging. Op zaterdag 17 november werd er tegen de avond weer een glimp van de vogel opgevangen en op zon- dag 18 november was men het er over eens dat het hier om een arend ging, al wist men nog niet of het een Schreeuwarend, een Bastaardarend of een Keizerarend betrof.

Zondagavond werd de DBA ingelicht en de volgende dag werd het duin door een veertigtal vogelaars uit heel Nederland bezocht (overvallen kan je beter zeggen!) en men werd het er over eens dat het een Schreeuwarend was. Het was een onvolwassen exemplaar. Op dinsdag 20 november werd het dier bij Vliegveld Valkenburg in de weilanden waargenomen. Later op de dag werd hij erg verzwakt in de duinen teruggevonden. Hij werd door vogelaars gevangen en bleek onder de luis te zitten. Onderweg naar het vogelasiel overleed de vogel. Het dier bevindt zich nu in het Natuurhistorisch Museum te Lei- den.

Van de Schreeuwarend zijn in Nederland 5 of 6 waarnemingen aanvaard, waaronder 3 vondsten. De soort was al 20 jaar niet meer in Nederland waar- genomen.

De dichtstbijzijnde broedgebieden liggen in de D.D.R en Polen. Vrijwel alle Europese Schreeuwarenden trekken in de maand september via de Bosporus naar Oost-Afrika, waar de soort overwintert.

Arnold Meyer.
